

Advent: 7. O přícházení Páně

Nastal čas začít novou kapitolu a přijmout roli královského kněžstva.

Advent

O přícházení Páně

čtení: Zjevení 1, 4 - 8

4 Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází, i od sedmi duchů před jeho trůnem

5 a od Ježíše Krista, věrného svědka, prvorozeného z mrtvých a vládce králů země. Jemu, jenž nás miluje a svou krví nás zprostil hříchů

6 a učinil nás královským kněžstvem Boha, svého Otce - jemu sláva i moc navěky. Amen.

7 Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou kvůli němu naříkat všechna pokolení země. Tak jest, amen.

8 Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh, ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.

Sestry a bratři,

nechce se tomu věřit, ale před pár desítkami let se lidé na dálku nedomlouvali mobilem, dokonce ani telefonem ne, natož mailem, ale poštou.

Když měla přijet na návštěvu teta z Kutné Hory, tak alespoň týden předtím přišel korespondenční lístek kdy a jak a jestli sama nebo ještě s někým z rodiny.

Vzpomněl jsem si na to při čtení dnešního biblického textu. Tak nějak mi tahle úvodní pasáž Zjevení Janova připomíná poštovní zprávu o příjezdu tetičky. Akorát, že se v tomto případě nejedná o tetičku. Nicméně, způsob sdělení je dost podobný.

Každý správný dopis samozřejmě musí začít pozdravem a přáním. Na ulici se zdravíme a přejeme si „dobrý den“, na nic delšího obvykle není čas. V dopise je ovšem třeba se trochu rozepsat, dopis není žádná stručná esemeska.

Jan si dává s úvodem záležet, nepíše totiž jen tak někomu, ale rovnou do sedmi církví a nejspíš tuší, že dopis bude kolovat i jinde, například v Lovosicích:

„Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází.“

„Milost a pokoj“ je způsob pozdravu jako náš „dobrý den“.

Milost znamená česky něco jako laskavost a dobrá vůle.

Pokoj je zase stav bezpečí a harmonie, kdy je člověk spokojený a vnitřně vyrovnaný, protože je všechno tak, jak má být. Když je pokoj, tak se není čeho bát a jeden může klidně sedět ve stínu svého fíkovníku – tedy alespoň v Izraeli, u nás by to bylo ve stínu lípy nebo ořešáku. Takhle se o pokoji píše v Bibli.

Milost a pokoj ve svých dopisech přál i apoštol Pavel a nejspíš se tak křesťané zdravili i při společných bohoslužbách.

Janovo pozdravení na začátku listu ale zároveň vypadá jako vyřízení pozdravu od někoho jiného, dokonce hned od několika osob.

„Od toho, který jest, který byl a který přichází.“

Někdo k nám má tedy přijít na návštěvu a už je nejspíš na cestě! Z popisu je zřejmé, že se jedná o někoho, kdo vždycky byl a vždycky bude a teď, v naší současnosti, stejně jako v době Janově, přichází.

Je to jasné! Nemůže to být nikdo jiný než Bůh, jedině on je věčný. Ale jak je to s tím přicházením?

Tetička na korespondenční lístek vždycky nezapomněla uvést to podstatné: kdy a jak a jestli sama nebo ještě s někým.

Tady z toho dopisu to není úplně zřejmé. Samozřejmě pokud bychom četli dál celý Janův spis, nějaké informace bychom dostali, ale stejně jich je pořád málo.

Dozvěděli bychom se, že Bůh nepřichází sám, v zastoupení posílá svého Syna. Vlastně to vyjde nastejno. Bůh a Ježíš jedno jsou.

Kousek dál jsme četli, jak přichází v oblacích a že až ho všichni pozemšťané uvidí, tak jim na celé čáře dojde, co to provedli, když se Ježíše předtím zbavili a poslali ho na smrt.

Dojde jim, že to byl hrozný omyl, když ho nechali probodnout, nebo když podobně probodávali také své bližní, byť by to bylo třeba jen pohledem.

Dojde jim, že v oněch bezradných a bezmocných bližních za nimi přicházel sám Boží Syn.

Skutečně je to tak. Ježíš se sice po svém vzkříšení odebral na pravici Boží, do nebeské vládní kanceláře, ale to vůbec neznamená, že by se už tady na zemi nikdy víc neukázal. Naopak.

Přichází opakovaně, stále znova a bere na sebe podobu lidí, kteří hladovějí a žízní, lidí, co jsou na cestách a bez domova, co nemají co na sebe, jsou nemocní nebo nespravedlivě sedí ve vězení. Takhle to Ježíš říká učedníkům krátce před svým ukřížováním (Matouš 25, 31 – 46). To aby si nemysleli, že křížem všechno skončí.

Kdepak, křížem a následným vzkříšením to naopak všechno začíná. Svět už nikdy nebude stejný jako dřív! Od té doby platí, že Bůh přichází a kdo si uchová zrak víry, bude se s ním setkávat v lidech kolem sebe.

Nejsrozumitelnější odpověď na otázku „kdy“ zní: Furt, opakovaně a napořád.

Vedle toho Ježíš přichází ještě trochu jinak. Objeví se všude tam, kde se dva nebo tři sejdou s odhodláním plnit jeho program obětavé lásky.

Přichází, a kdo tomu uvěří, nikdy není sám.

Právě tenhle pozdrav od Pána Boha nám chce Jan vyřídit. Také od sedmi duchů před Božím trůnem. Sedmička v Bibli znamená vždycky plnost a završenost, takže pokud je těch duchů sedm, pak to znamená, že jich je právě tak akorát, aby svět nemusel strádat nedostatkem pozitivní energie.

Sedm duchů je něco na způsob nebeské elektrárny, která dodává energii všem, co se na zemi připojí. Ne, nejedná se o dodavatele poslední instance s přemrštěnými cenami. Vlastně jsou tyhle zdroje dostupné docela zadarmo.

Bližší popis jednotlivých reaktorů nebeské elektrárny uvádí ve svém návodu k použití prorok Izajáš:

První duch je duch Hospodinův, druhý je duch moudrosti, potom rozumnosti, dále pak duch, který si dokáže v jakékoli situaci poradit, duch síly, poznání a nakonec duch bázně Hospodinovy (Izajáš 11, 2nn). Všechno co k životu potřebujeme, kvalitní nebeská energie.

Není bez zajímavosti, že Izajáš těchto sedm duchů spojuje s očekávanou postavou Mesiáše, který se jednou objeví a všechno, co jsme my lidé pokazili, napraví.

Autor knihy Zjevení Jan a my s ním víme, že Mesiáš už přišel, a co víc, stále přichází, jak jsme si řekli, a to znamená, že všechna tahle nebeská energie je nyní přístupná, jen se připojit na Krista.

Jan vyřizuje pozdrav milosti a pokoje i přímo od něj. Nazývá Ježíše věrným svědkem, prvorozeným z mrtvých a vládcem králů země. Co tím chce říct?

Především, že Ježíš nám svým životem i svou smrtí důvěryhodně dosvědčil, kdo je Bůh a kdo jsme my lidé. Od té doby už jednou provždy víme, že Bůh je nekonečně laskavý a obětavý, že mu není jedno, v jaké se svět nachází situaci a jaké síly ho ovládají.

Od té doby už tušíme, že s námi lidmi je to o poznání horší. Někdy moc nevíme, čí jsme, někdy nám to jde líp, někdy hůř, někdy kam vítr, tam plášť a někdy sedíme klidně na dvou židlích. Láska nebo nenávisť, pravda nebo lež, pokoj nebo souboj, všechno nám to splývá.

Svědek Ježíš vypovídá nejen o laskavém Bohu, ale i o tom, co jsme zač my lidé. Mohli bychom z toho mít depku, není to však třeba protože, jak píše Jan, Boží Syn nás miluje a nechal se za nás a místo nás ukřížovat. Jednou provždy je odpuštěno.

Tlustá čára.

Nastal čas začít novou kapitolu a přijmout roli královského kněžstva, což jednoduše znamená stát se prostředníky mezi Bohem na jedné straně a světem na straně druhé. Zprostředkovávat laskavého a obětavého Boha všem lidem a všemu tvorstvu.

Sestry a bratři,

dnešní neděle má přízvisko „Krista Krále“.

V církvích po celém světě má dnes znovu zaznít nejstarší křesťanské vyznání, že Ježíš je Pán. Jan

v čteném oddíle píše doslova, že je vládcem králů země.

Ať už o tom lidé vědí nebo nevědí, ať už se s tím ztotožní nebo ne, jedno je jisté: Ježíšova cesta obětavé lásky má navrch nad všemi ideologiemi, politickými programy nebo náboženskými dogmaty.

Kristův životní model přesahuje všechny modely uspořádání lidské společnosti. Sebelepší zákony a předpisy nikdy nevyřeší všechno a vždycky zůstane někdo, na koho se zapomene a kdo přijde zkrátka.

Paragrafy nejsou všemocné, všemocná je láska, tak jak jsme se s ní setkali v Ježíši Kristu, v tom, který přichází.

Jan nám od něj vyřizuje pozdrav milosti a pokoje. Podobně jako psávala tetička na korespondenčním lístku.

Nezbývá než se těšit, že se uvidíme. Kdy? Klidně dneska, zítra, za týden. Ježíš přichází každý den a v každou chvíli. Jde jen o to mít oči k vidění a citlivé srdce.

Jak přichází? Přichází v lidech, o kterých bychom to nikdy neřekli. V těch, kteří jsou na okraji, stranou zájmu mocných nebo stranou zájmu většiny.

Přichází také, když jsme pohromadě, abychom se poradili, jak naplňovat jeho odkaz.

Přichází sám nebo ještě s někým? Má s sebou vždycky ještě sedm duchů, kteří nás pro roli královského kněžstva, neboli prostředníků mezi Bohem, lidmi a ostatním stvořením, nabíjí solidní dávkou energie, empatie a pokory. Stačí se jen připojit.

PeČ

SPCH 21. 11. 2021

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)